

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת ואתחנן תשפ"ד

עיצוב ייחודי
 להדפסה חסכונית
 מומלץ להדפיס
 ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף נב:

"אשה, כיון דשביחא לה מילתא, דאמרי קא טרחה קמי תמי, לא גזלה מיתמי"

בגמרא השבוע למדנו בברייתא: אח המנהל את כספי ירושת האב אינו נאמן לומר שחלק מהממון שייך לו אישית, שכן חזקה שמה שבבית שייך לירושה. המשנה מפרטת שכן הדין אף באלמנה בייחס לכספי היתומים, והגמרא מבארת: בעיקרון הייתה סיבה להאמין שאלמנה המנהלת את צרכי בניה היתומים תנהג ביושר, בהתאם לאמון שרחשו לה, אך למרות זאת אין הדבר מספיק בכדי שתיטול נכסים ללא ראייה

ומכל מקום למדנו: אדם שמאמינים בו שהוא טוב, ממילא יצדיק את האמון שנתנו בו. ככל שנגלה אמון כלפי ילדינו, כך הם יצדיקו את האמון. הם באמת יהיו טובים

שכונת 'ברונקס' שבניו יורק הייתה מוקד של פשע, כל נושא תיק בה נדרש לפקוח שבע עיניים שתיקו לא יעלם... אלא שכאשר בכיכרות העיר הוצבו דוכני עיתונים כשלצידם הונחו קופות לתשלום, הופתע העיתונאי שהניחם לצרכי תחקיר לראות שכל נוטלי העיתונים, בתוכם עבריינים נודעים, שילמו על העיתון ללא שמישהו דרש זאת מהם. הוא פרסם את העובדה, ואת הלקח שמשמש עד היום בבתי ספר לפסיכולוגיה; מניחי העיתונים נתנו אימון בנוטלים שישלמו, והם לא הרשו לעצמם לאכזב...

איך זה קשור אלינו?

אם נשדר אמון בכן זוג, בילד, בסובב, על כרחם הם יהיו טובים יותר, זכאים לאמון שנתנו בהם

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נא.

"במוכר שדהו מפני רעתה"

בגמרא השבוע מובאת דעתו של שמואל: שטר הוא אחד מהקניינים שבהם קונים קרקע, אך זהו דווקא במקרה והקרקע ניתנת במתנה, אבל המוכר קרקע אין דעתו למכירת הקרקע אלא בקבלת הכסף, ואין די בשטר כדי להעביר את השדה לרשות הקונה. אמנם דין שונה יש למקרה בו אדם מוכר שדה רעה; מתוך שחפץ הוא להיפטר ממנה, הרי הוא גומר בדעתו למכור את הקרקע בקניין הראשון שיזדמן - קודם כל שהקונה לא יוכל לחזור בו, אח"כ נדאג להוציא ממנו את הכסף..

למדנו שאדם שמוותר על משהו בקלות, כנראה שהדבר אינו חשוב בעיניו

כך בתפלה, בלימוד תורה, אם אדם מוותר עליהם או מאחר אותם בשביל שמיעת חדשות ועשיית סידורים כלשהם, נוכל ללמוד מכך עד כמה הוא רוחש להם כבוד

הרב יהודה יוספי שליט"א מספר: הזדמנתי למבואת בית כנסת מסוים בשעת חזרת הש"ץ, והבחנתי באחד המתפללים יוצא החוצה לשוחח בסלולרי. כשסיים 'התעניינתי' מי זה היה? "לא מדובר במישהו חשוב במיוחד" השתומם הלה על התעניינותי, ואני לא יכולתי לשטוק; "אז אני מבין שהקב"ה עוד פחות חשוב ממנו...?" - תמהתי

איך זה קשור אלינו?

אנו מחשיבים את התורה, התפילה וקיום המצוות, ומשכך אנו לא מוותרים עליהם משום סיבה, חשובה ככל שתהיה

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מח.

"שאני התם דניחא ליה דתיהוי ליה כפרה"

התחייב אדם קרבן לה, אי אפשר להוציא זאת ממנו בכפיה, שכן הפסוק מורה שעליו להביא זאת 'לרצונו', אך הדין הוא שאפשר להכותו עד שיאמר 'רוצה אני' להביא את הקרבן, האם זו הסכמה? כן, קובעת הגמרא השבוע, יהודי רצונו בכפרה! בדיעבד, לאחר הכפיה, הסכמתו מלאה

לא אחת מרגיש אדם חסר אונים מול צרות שפוקדות אותו, הוא ממורמר וכועס, אם אך יבין שהוא מקבל על זה תמורה הולמת - כפרת עוונות! הוא פחות יכעס, ובדיעבד, אף ישמח בייסורים

הצדיק ממנצ'סטר רבי יהודה סגל זצ"ל סבל בסוף ימיו ייסורים נוראים, כשנשאל על הרגשתו סיפר: נוכחתי פעם כשאשתי בקשה לרחוץ את ילדי, הילד סירב, הוא רצה להמשיך במשחקיו, ואימו נאלצה להכניסו לחדר הרחצה בידיה, מבלי לשעות למחאותיו, שם רחצה אותו כהוגן, כשכל אותו זמן לא חדלו הקולות... לאחר הרחצה שאלתי את בני: "תגיד צדיק, אמא אוהבת אותך?"; "בוודאי", ענה הוא בבטחון של ילד, "אבל תראה מה היא עשתה לך" - התווכחתי, הילד התבלבל לרגע ואז ענה בחדות: "איני יודע למה היא עשתה לי כך, אבל ברור לי שהיא עשתה זאת בשבילי, נקודה!"; והצדיק סיכם: "איני יודע למה ה' עשה לי כך, אך אני כן יודע שהוא עושה זאת בשבילי, נקודה!"

איך זה קשור אלינו?

קשיים? נסיונות? אם נבין שאנו מרויחים מכך, נקבל אותם באהבה